

חדרטווניות

רבעון לעתיקות ארץ-ישראל וארצות המזרח
שנה כב • חוברת 1 (86-85) • תשמ"ט / 1989

העורך:	אפרים שטרן
חברי המערכת:	דוד אושיקין, אברהם איתן,
מגן ברושי, יורם צפריר	
סגן:	ראובן אשלי
מתוודה:	אברהם פלדות
מרכז המערכת:	יוסף אבירם

תוכן העניינים

<p>דבר העורך – אפרים שטרן</p> <p>חפירות אפק / אנטיפאטריס – משה כוכבי</p> <p>תגליות בארץ</p> <p>ארץ גשור – ארכיאולוגיה אזורית של דרום הגולן בתקופת המקרא – משה כוכבי</p> <p>הר טוב – יישוב מתקופת יהודוונה הקדומה I בשפלת – עמייחי מוזר ופייר דה מירושגי</p> <p>תל אל-חמה במאה ה' לפני הס'ג' – גיאון קהיל, דוד טרלר וגרי ליפוביין – כל-ימשה מותל דור – ברכה גוזלבוישטיין</p> <p>בתותחים קדרה מדור למושל סוריה (?) – דב גרא וחנה כוטן</p> <p>הערה לפיספס הרומי מגדל אשר לחוף ים-כנרת – רוני רייך</p> <p>מכער רומי ומגורר מן התקופה הביזנטית בח'ירבת אל-כיליה – יצחק מגן</p> <p>תגבות והערות</p> <p>על: א' קמפנייסקי, ביקורת על ספרו של י' פינקלשטיין, "הארCHAיאולוגיה של תקופת ההתקנחות והשופטים", קדמוניות, כ (תשמ"ד), עמ' 59 – אבי עופר;</p> <p>ושוב לעניין בית-המגורים הארץ-ישראלית – מגן ברושי</p> <p>ספרים</p> <p>א' כשר: אדום, ערב וישראל – יהודים ועמי הספר בתקופה ההלניסטית והרומית; הנ"ל: כנען, פלשת, יונן וישראל – יהודים והערים ההלניסטיות בתקופת הבית השני – שמעון דר; נתביבלו במרקצת – מגן ברושי</p> <p>ידיעות</p> <p>בחברה לחקר ארץ-ישראל ועתיקותיה – יוסף אבירים</p> <p>לזכר נעדרים: יעקב קפלן ז"ל – רם גופנא</p> <p>פרס ישראל תשמ"ט לחברה</p>	
	1
	2
	21
	27
	33
	39
	42
	43
	45
	51
	52
	54
	55
	56

השער האחרון: דור; כל-ימשחה בדמות ראש אדרם, אייל וכבל (צללים: ז' רודובן) תמונה השער: אפק/אנטיפאטריס; מראה כללי מן האוורור (צללים: א' חי)

©
PRINTED IN ISRAEL
כל הזכויות שמורות לחברה לחקרת ארץ-ישראל ועתיקותיה
סודר והורפס במפעלי דפוס בקצבי, ירושלים

כלי-משטה מטל דור

ברכה גוז-זילברשטיין

מכלול הכלים שנתגלו בתל דור בולט באיכותו ובצורתו ספל בעורת ראש אדם. פניו רחבים, עצמות חייו גבוחות, סנטרו ומצחו בולטים, ואפו רחב ופחוט. ראשו עטור תלתלים מסוגנים, הערכיים בקבוצות בנות שלושה תלתלים. בחפירה נתגלה שבר נסף בעורת ראש אדם בעל סנטרו מנוקב. נראה לי, שהאומן יצר ספל ברמות ראש רשי, ברומה לנרות-הברונזה שרונו במאחו ה'ב' לס"ג. לנרות-הברונזה夷יצוב והה של פנים ושל תלתלים מסוגנים.

קברעה שנייה כוללת כלים זואומורפיים, מהם אחד שלם בדמות אייל בוגר. הכליל נמצוא ייחר עם הספל דמו-הכושי. שברים נוספים של כלים זהים נמצאו בחלקים שונים של האתра. גם כלים אלה נעשו בשני דפוסים נפרדים; החיבור ביניהם רחב במיוחד.夷יצוב תלתלי האיל והה לזה של הכבש. כן נספו לו קרניות מסולסלות ופה מנוקב.

נמצא נסף השיר לקברעה הזוואומורפית הוא כל בדמות כלב ברע לבלב רעמת-ישער ארוכה, אוזניים זקורות והבעת-פנים קשובה. גם לכלב פה מנוקב.

קברעה זו נדירה יחסית במעטה הארץ-ישראלית. על קיומה אנו יודעים רק מחפירות מעטות, בלבד באתרים של אורך החוף:

החריפות בתל דור נמשכות זה 9 עונות מטעם המכון לארכיאולוגי לוגיה של האוניברסיטה העברית בירושלים בראשותו של פרופ' א' שטרן, החוקר לחקר ארץ-ישראל ועתיקותיה וכמה אוניברסיטאות בחו"ל-ארץ.

בחלקו העליון של התל נחשפו מבנים חשובים של העיר הרומית: מקדש, בית-מרחץ, מערכת רחובות, מבני-ציבור גROLIM ווילות.

בן נתגלו ממצאים רבים מן התקופה הרומית, מהם ראוי לעין במיוחד קברעה של כליז'רס העשויים בתבליט גבוה משנת ראש אדם או היה. הכלים נעשו בשני דפסים נפרדים: פה ואחרו. לאחר שחוברו שני החלקים נספו בסיס שטוח, פיה עלונה מעוצבת וידנית. לעיתים גם נקבע נקב למינגה.

החותם שמננו עשויים הכלים וזה חרס קשה צורף היטב. המחרפה בחיפוי בלתי-אחד ודק. גוני החיפוי הם כתום, אדום ואפור, עם מעט ברק מתכתי. צבעי החיפוי והברק מעידים, שהאומן שאף לשנות לכלים אופי וצבע של כל-ברונזה, שהיו אולי מושא החיקוי.

אני מורה לפروف' א' שטרן על הרשות לפרסום.

דור; כלי-משטה ברמות ראש אדם

שיצאו את כליהם למן המאה הב' לפני הס"נ ועד שליה המאה הב' לס"ג. קביעה זו מבוססת על העובדה, שהחומר שמנע נעשה הכלים והטכנית של יצורם דומים לאלה של גורת החרס שנוצרו בקניזות בתקופה הרומית. בחפירות בקניזות נתגלו כלים רבים מסוג זה, ואף נמצאה פסולת של בתי יצור שבנו ווצרו כלים אלה.

במבעדות של אוניברסיטת אוקספורד נערכ לאחרונה מחקר בשיטת Atomic Absorption Spectrometry, במגמה לעמוד על מקור הכלים. החוקרים לא הגיעו למסקנה סופית, אך לבני ריהם מkor החרס של הכלים הוא איזור קניזות. רק מחקרים נוספים יכולים לתת תשובות נחרצות יותר.

שכמונה, אפולוניה ואשקלון. כלים נוספים ידועים גם מפטרה ומגרש שבער-הירדן. בכל הארץ מופיעים אילים הרומיים לאילים שלפניו. איל נסיך נמען באוסף דין. כלים ספריים בלבד נתגלו בחפירות מסודרות מוחץ לארץ ישראל. רוב הכלים היודעים לנו נמצאו באקראי ונרכשו בשכלי אוספים פרטיים שונים. תפוצתם ברחבי האימפריה הרומית כולל את בריטניה, דרום רוסיה, אסיה הקטנה, יוון, מצרים ולוב. בארץ אל נמצאו גם כלים בדמות פיל, גמל, ציפורים וראשים גדורתיים.

דומה, שכובעת הכלים שתוארה לעלה היא רק חלק קטן מבול גדול יותר של כלי שתייה ומזגה, שימושתת לכלם

כלי דמויאיל שנתגלה בתל שכמונה

דור, כלי דמויאיל

אחת התרומות החשובות של תל דור למחקר הכלים האלה הוא תארוכם. בכל שטח התקופה נתגלו הכלים בשכבה העליונה של התל. ממצאים נוספים משכבה זו – כגון מטבעות, כלים וחותמות – מעידים בבירור, שנוצרו בשליה המאה הב' לס"ג או בראשית המאה הב'.

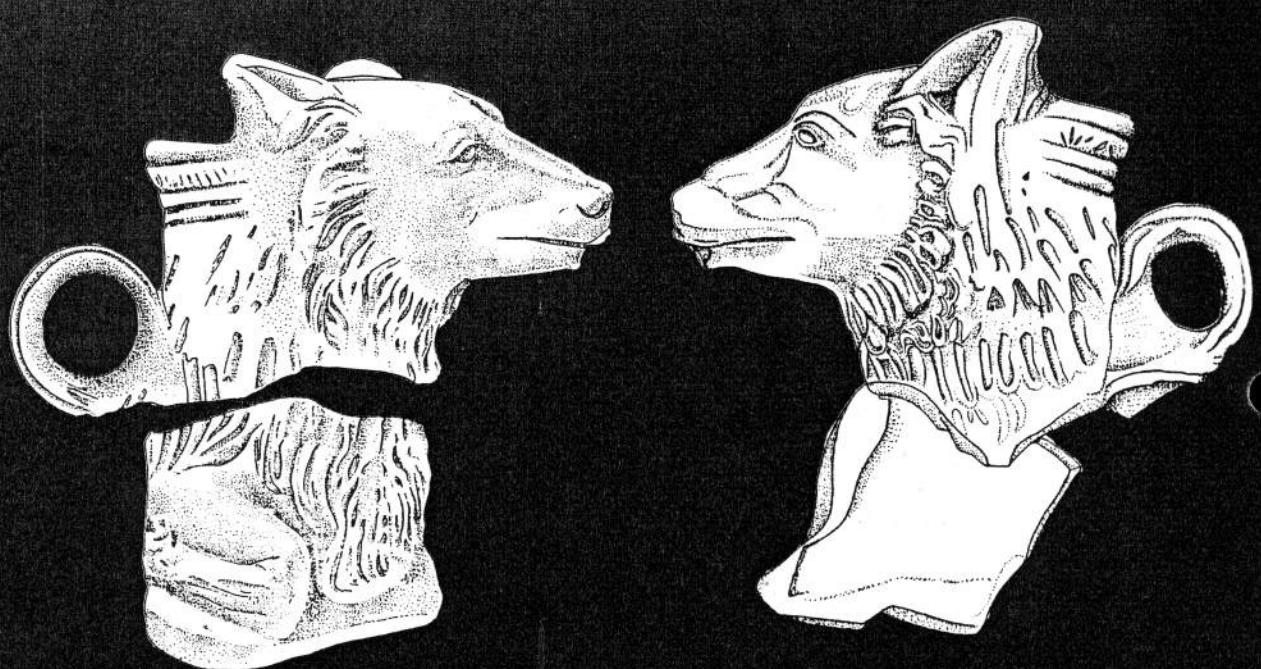
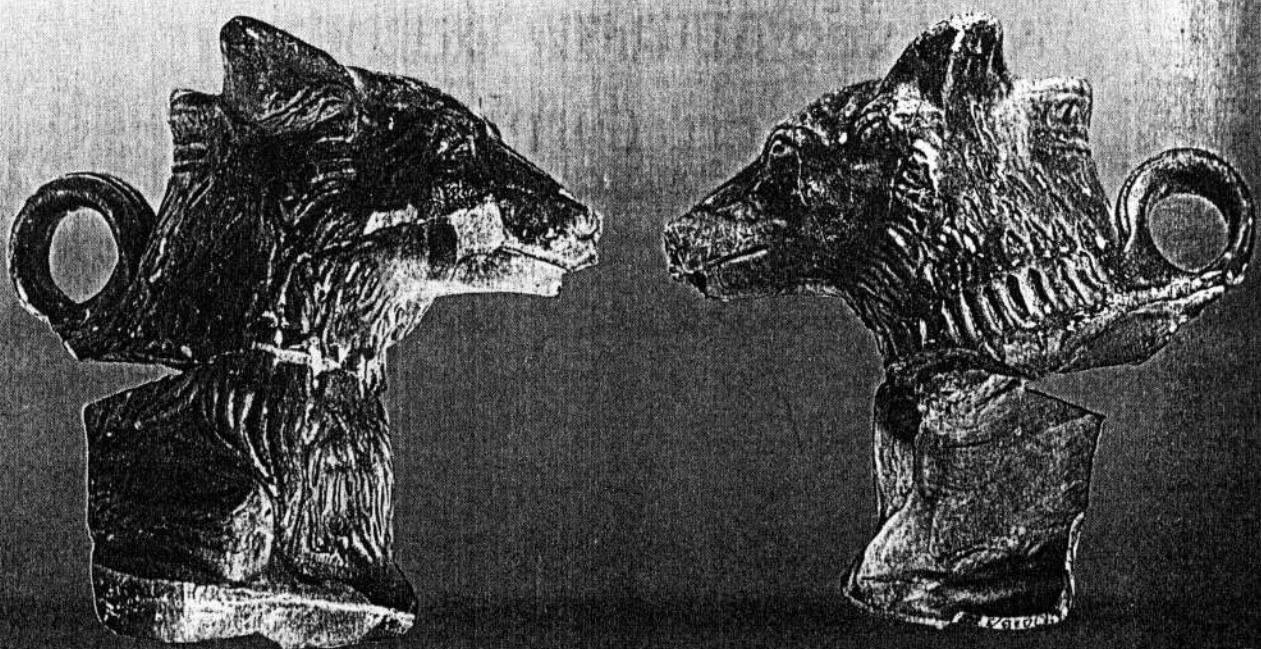
לטיכום: ההשואה בין הכלים מהתקופה דור ובין כלים מתהןן מן התקופה הרומית מעלה בבירור, כי האומנים שייצרו את הכלים האלה ביקשו לחזות בחרס, שהוא חומר זול יחסית לכלי יקרים ממתכת. שימוש דומה נעשה גם בזכוכית, וכללה הופכו ברחבי האימפריה. בארץ-ישראל היה הביקש בעיקר לכלים שצורתם צורת איל.

הטכנית של עשייתם והשימוש בחרס זהה ובצבעי-חיפוי זהים. על חלק מן הכלים מופיעות סצינות המתארות דמויות מוקפתות שריגי-גפן ואשכבות ענבים. ומכאן, שלפנינו ככל-משתה, ששימשו אולי בפולחן דיאוניסוס. תימוכין להשראה זו אפשר למוצא בכתבcht, שעל בסיסו של אחד הכלים: *ος φόρος τοντός*, ככלומר, לפניו בליקובל לין.

אחת הביעות הקשורות בקבוצת כלים זו היא מקום מוצאם. כלים רבים מסוג זה נמצאו בצפון אפריקה, בעיקר במצרים, וכן קבוע הותקרים בעבר, שנוצרו באלבנדריה. היום נטויים החוקרים להנחת, שבית-היווצר שמננו הופכו ברחבי האימפריה היה בקניזות שבאסיה הקטנה, שם היו בתיווצר מפזרים,

D.M. Bailey, "Cnidian Relief Ware Vases and Fragments in the British Museum, I: Lagynoi and Headcups", *RCRFA Acta*, XIV-XV (1972-1973), pp. 11-25

ראאה: J.W. Hayes, *Late Roman Pottery*, London 1972

דור; תצלום וצייר של כלי בדמות כלב כורע

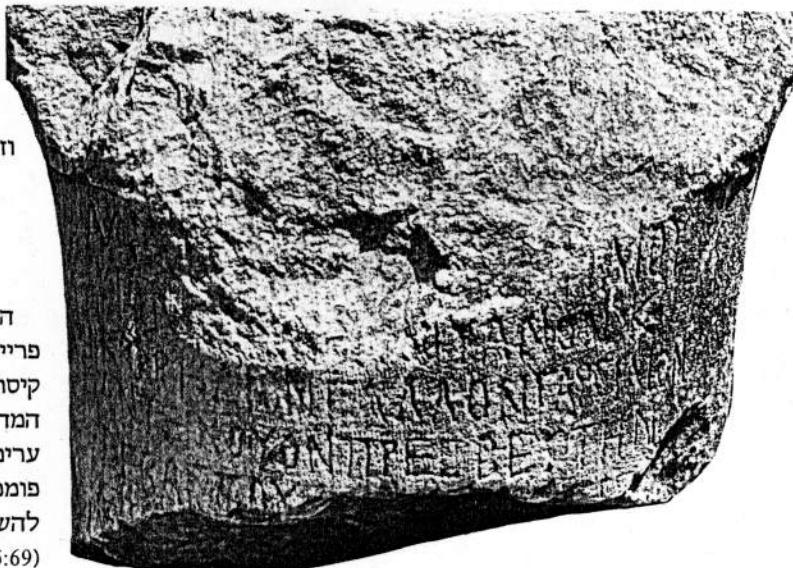
כתובת-הקדשה מדור למושל סוריה (?)

רב גרא וחנה כותן

דורו; כתובת-הקדשה למושל סוריה

זהה התרגום לעברית:

(לכבוד) מארכוס פאקויס בן פובליאוס --- סילוואנוס קווינטוס קורדיוס גאלוס, גרגיאליוס אנטיקיאוס, מושל אוגוסטוס בדרגת פריטור של הפרובינקיה סוריה(¹)

הנostaח המופיע בשורות 4-5 – "מושל של אוגוסטוס בדרגת פריטור" + מעיד, כי הכתובת מוקדשת למושל פרובינקיה קיסרית. לאחר שהכתובת נמצאה בדור, יש מקום להנחתה, כי המודובר במושל שדרו נכללה בפרובינקיה שלו. העיר דורה, כמה ערים יווניות אחרות, צורפה לפרובינקיה של סוריה על-יה לחשוטיך לסוריה גם לאחר המרד הגדול, שכן פליניוס הוק פומפיוס (מלח' א: 155-157 = קרם' יד: 74-76). דור הוסיף להשוויך לסוריה גם לאחר המרד הגדול, שכן פליניוס הוק אספיאניאס היה קיסריה הגובל הצפוני של פאלסטינה. תמונה דומה משתקפת גם מתיאורו של הגיאוגרף פטולמיוס. הרעת נורתה אפוא, כי לפניו כתובות-הקדשה למושל סוריה לאייש שורךה לו הכתובת יש שבעה שמות, לפחות ואולי אפילו שמותה. תופעה זו של ריבוי שמות אצל הרומיים הייתה אופנה רוחצת במאה ה'ב' לטה". הביטוי הכלול ביוור הוא זה של אחד הקונסולים בשנת 169 לסה"ג, שהיה לו 18 שמות. וזה אחד הנימוקים הנכבדים לייחס הכתובת מדור למאה ה'ב'.

האיש השתייך לשולש משפחות, לפחות, שמניהם הסתם זה קשורות זו לו בקשרי אימוץ או נישואין: היזו² Pacii Silvani³ Galli Antiqui Core⁴ Galli Gargili⁵. שמות משפחה אלה מופיעים בכתובות מספר המזוהות לאדם שהוא המושל של פרובינקיה ערבייה בשנים 7-116/9, 118-119, קונסול בשנת 119 ומושלה של אסיה בימי האדריאנוס בשנים 133-136. יתרכן, שנותן להזות את האיש שלפנינו עם הקונסול של שמו או (שכנן מושלי סוריה, אף-על-פי שנקרו או פרופריטורים, נתמכו לתפקיד רק לאחר שהוא קונגסלים) ולפנוי שהוא מושל אסיה בשנים 133-136. פרקי-זמן והחופה בדיקות החל שברשימה מושלי סוריה בימי האדריאנוס – 119 עד 132 – וניתן אף לשבץ בו את האיש שהוקדשה לו הכתובת שלפנינו.

לפניו כתובות יוונית מדור, שעלי-פי המידע שנמסר לנו נמצאה בימי מלחתה-העולם השנייה ליד השער המזרחי של דורה. הכתובת חקרה בעמוד-אבן, אשר שימש בסיס לפסל. חלקה התחthon של האבן שבר, וכן הכתובת נשמרו באופן חלקית שש השורות הראשונות. הכתובת משתרעת על שטח שארכו כ-60 ס"מ וגובהו כ-35 ס"מ. גובה אותיות כ-5 ס"מ.

נוסח הכתובת, בלוויית השלומות, הוא כדלהלן:

M(άρκον) [Πάκκιον --- Πο]πλίου
υόδν [--- Σιλ]ουανόν Κ(όιντον)
Κορήδιον Γάλλον Γαργίλιον
4 Αντείκουον πρεσβευτήν
Σεβαστού [άντιστράτ]η[ον]
ἐπ[αρχείας Συρίας?---]
הנוסח היווני משקף נוסח לאטיני, שתעתיקו הוא:
M(arcum) [Paccium --- Pu]blii
filium [--- Sil]vanum Q(uintum)
Corediūm Gallūm Gargiliūm
4 Antiquum legatum
Augusti [propraetore]
pr[ovinciae Syiae?---]